

3/2026

ŠKOLNÍ ČASOPÍSEK

čtení nejen na přestávku

Z VÝLETU NA BLANÍK

Jak se píše reportáž z turistického výletu? Tentokrát trochu jinak. Každý z nás přidal jednu větu, jeden postřeh nebo vzpomínku, a společně tak vznikl pestrý obraz dne plného výslapů, sešlapů, povídání i zážitků, na které budeme ještě dlouho vzpomínat. Hepčí.

Byla mi zima. Uprostřed výletu začalo pršet. Jedli jsme nanuky v dešti. Bolela mě kolena. Šli jsme poslední se Štěpánem. Povídaly jsme si s paní učitelkou. Těšila jsem se, až vyhodím do koše své boty. Všichni se mě pořád ptali, jak je to ještě daleko. Šlapali jsme hodně do kopce. Na vrcholu Blaníka byla hrozná kadibudka. Matějovi zůstala bota v bahně. Venda zpíval Dancing Queen. Všude byly louže. Šli jsme rychle a pak jsme se museli vracet, ale nebylo nás moc, většina šla pomalu. Zřícenina na Malém Blaníku byla megahezká. Měla jsem promočené ponožky. Šli jsme lesem se zákazem vstupu, ale pak jsme zjistili, že je ten zákaz tři týdny starý a už neplatí. Vymysleli jsme si vlastní malinko neslušnou písničku. Byla to zábava. Byla to dálka! Povídali jsme si o počítačových hrách. Bolest. Vyjedla jsem nanuk z jedné strany a všichni se divili, že takto jíst nanuk ještě neviděli. Vyměnila jsem si svačinu s paní učitelkou. Šlapat do kopce v dešti bylo osvěžující, nebylo mi takové vedro. Na jedné straně byla mlha a na druhé nebyla. Výstup na rozhlednu stál 50 korun. Vůbec mě nebolely nohy. Zabloudili jsme zrovna, když nejvíc pršelo a brodili jsme se vysokou trávou. Paní učitelka odhazovala z cesty šneky, abychom je nezašlápli. Klíče měla paní učitelka, co šla poslední, tak jsme ještě chvíli čekali u chatek. Zpátky musím v bačkorách, tenisky mám mokré.

6.C a 6.D na škole v přírodě RS Blaník

ZE ŠKOLY V PŘÍRODĚ

Letos se naše třída 7.D vydala na školu v přírodě. Všichni jsme se těšili na výlety, hry a pobyt venku, ale počasí mělo jiný názor. Téměř celé dva dny v kuse pršelo, a tak jsme deštníky a pláštěnky téměř neodložili. Naštěstí jsme byli ubytováni ve čtyřhvězdičkovém hotelu, takže jsme měli pohodlné a příjemné zázemí. Když jsme se promoklí vraceli z venku, mohli jsme se schovat do tepla a usušit si věci. Zajímavé bylo také to, že jsme jedli ve velkém stanu. Déšť bubnoval na plachtu nad námi, zatímco jsme snídali, obědvali nebo večeřeli. Přestože nám déšť překazil některé plány, nenechali jsme si zkažit náladu. Trávili jsme čas společně, hráli různé hry, povídali si a užívali si chvíle s kamarády. Škola v přírodě nám ukázala, že není důležité kde a v jakém počasí, ale hlavně to, s kým čas trávíme.

Sam Pilmann, 7.D

Z LAVICE

Někdy je to náhoda, jindy promyšlený plán. Když si dvě kamarádky rozumí natolik, že mají stejný vkus, může se jejich přátelství promítnout i do šatníku. Jak vzniklo jejich sladěné oblékání a proč je baví?

NÁHODA? NEMYSLÍME SI

Už dříve jsme si kupovaly stejné oblečení, aniž bychom o tom věděly. Později jsme zjistily, že máme stejný styl a že se nám líbí stejné věci. Začaly jsme si ladit outfity v barvách a začalo nás to bavit. Někdy je to úplná náhoda, že si obě koupíme něco, co se nám líbí, a až potom zjistíme, že je to skoro stejné. Jindy je to naopak promyšlený plán. Je to způsob, jak vyjádřit naše přátelství a to, jak si rozumíme. (Často si nás kvůli tomu lidé pletou.)

Amálie Šídová a Julie Cihelková, 7.C

CO JE KIVA?

Možná jste si všimli, že se u nás ve škole čím dál častěji mluví o programu KiVa. Co to vlastně je?

KiVa je preventivní program, který vznikl ve Finsku a pomáhá školám předcházet šikaně. Je založený na myšlence, že bezpečné prostředí ve škole vytváříme všichni společně. Nejde jen o vztah mezi tím, kdo ubližuje, a tím, komu je ubližováno. Důležitou roli hrají také ti, kteří šikaně přihlížejí.

V rámci programu se od září budeme učit rozpoznávat různé podoby šikany, mluvit o emocích, rozvíjet schopnost vcítit se do druhých a hledat způsoby, jak si navzájem pomáhat. I zdánlivě malá věc – zastání se spolužáka, nabídka pomoci nebo upozornění dospělého – totiž může mít velký význam.

KiVa nám připomíná, že každý má právo cítit se ve škole bezpečně. Zároveň ukazuje, že laskavost, respekt a odvaha jsou dovednosti, které se můžeme učit a rozvíjet. Protože škola není jen místem pro získávání vědomostí, ale také místem, kde se učíme žít společně.

Pozor, přichází talent!

Vypadá jako každý jiný pozemšťan. Ráno si rád pospí, večer zvládne zkouknout deset dílů seriálu na Netflixu, má rád sladké, občas dostane poznámku a dělá chyby v diktátech. Možná s tebou chodí do třídy, možná spolu sedíte v lavici. Možná si myslíš, že o něm víš všechno. Ale nemusí to tak být. Po chodbách naší školy chodí děcka ověčená různými vavříny, medailemi, cenami a diplomy z nejrůznějších oborů. Představíme vám spolužáky, kteří dokazují, že škola rozhodně není jejich jedinou disciplínou.

Marek Semerád, 8.B. Disciplíny: cyklokros, horská kola, silniční kola. Největší úspěch: ME v cyklokrosu, mladší žáci – vítěz; ME v horských kolech – třetí místo. Největší sen: olympiáda. Výhoda tohoto sportu: baví mě to a máme supr kolektiv. Nevýhoda: nudím se, když jedu dlouho sám na prvním místě. Zranění: jsem víceméně bez zranění. Zvláštní dovednost: umím padat, ale spíš nepadám.

Vanesa Dekastello, 7.B. Disciplína: show dance. Největší úspěch: I. místo na MS – tanec, kategorie děti. Největší sen: soutěžní úroveň v gymnastice. Výhoda tohoto sportu: spousta cestování a zážitků. Nevýhoda: velká časová náročnost. Zvláštní dovednost: univerzálnost.

Johana Koubková, 6.A. Disciplína: violoncello. Největší úspěch: Heranova mezinárodní violoncellová soutěž, II. místo, nejlepší ze soutěžících z ČR. Největší sen: koncertovat s orchestry po celém světě. Výhoda této činnosti: mám ráda hudbu, takže jsem v prostředí, které se mi líbí a dělám, co mě baví. Nevýhoda: časová náročnost, spousta hodin cvičení. Zvláštní dovednost: umím si zapamatovat skladby z paměti a jdu si za svým cílem.

Lucie Dražíková, 6.A. Disciplína: fotbal. Největší úspěch: prošla jsem výběrem do mladších žaček AC Sparta Praha, 1. liga. Největší sen: hrát v zahraničí za slavný klub. Výhoda: výborné tréninkové prostředí. Nevýhoda: je to daleko, dojíždím do Satalic. Zvláštní dovednost: jsem rychlá a mám výbornou fyziku.

Hana Tomková, 9.B. Disciplína: atletika, sprint. Největší úspěch: MČR – 1. místo ve štafetě, juniorky. Největší sen: reprezentace ČR. Výhoda: skvělí lidé, kteří mě podporují, smysluplná náplň. Nevýhoda: není žádná. Zvláštní dovednost: poctivý přístup k tréninku i závodu.

Ami Fučíková, 6.C. Disciplína: art dance. Největší úspěch: 1. místo na MS v kategorii děti (skupiny) v roce 2025. Největší sen: vyhrát ME. Výhoda: přineslo mi to spoustu kamarádek, je to zábava. Nevýhoda: zabírá mi to moc času a je to fyzicky náročné. Zvláštní dovednost: umím si rychle zapamatovat choreografii a napodobit cvik.

Markéta Fürbachová, 8.C. Disciplína: hra na fagot. Největší úspěch: vítěz soutěže dvouplátkových nástrojů. Největší sen: dostat se na konzervatoř a pak hrát v dobrém orchestru. Výhoda: mám dobrý kolektiv, umím něco zajímavého, co jiní neumí. Nevýhoda: musím hodně často cvičit, musím kompenzovat zátěž páteře. Zvláštní dovednost: hraju dobře muzikantsky.

Vali Nováková, 6.D. Disciplína: atletika, skok do výšky. Největší úspěch: 7. místo na MČR starších žáků. Největší sen: vyhrát Olympiádu dětí a mládeže. Výhoda: učím se vytrvalosti a trpělivosti a mám super trenéry. Nevýhoda: moc nevýhod nevidím. Zvláštní dovednost: dokážu vyskočit vysoko, mám dobrou techniku.

Matěj Melichárek, 6.C. Disciplína: horské kolo. Největší úspěch: Český pohár – 32. místo v kategorii žáci 2. Největší sen: dostat se na Světový pohár v Novém Městě na Moravě. Výhoda: baví mě hlavně jízda z kopce dolů, líbí se mi ten pocit svobody. Nevýhoda: některé tratě jsou rizikové, ale zatím se mi nic nestalo. Zvláštní dovednost: v tréninku si pomalu najíždím na těžkých úsecích, načtu si je a díky tomu jsem pak v závodě rychlejší.

Jan Pokorný, 7.A. Disciplína: zeměpis. Největší úspěch: II. místo v okresním kole zeměpisné olympiády, postup do krajského kola. Největší sen: povedlo se mi dostat se na gymnázium, dál chci pokračovat na vysokou školu. Výhoda: dostal jsem body na přijímačky na gymnázium. Nevýhoda: nemá to nevýhodu. Zvláštní dovednost: mám dobrou paměť, baví mě zeměpis a cizí jazyky.

Adam Mertens, 7.A. Disciplína: běh – sprint až vytrvalost. Největší úspěch: dvakrát třetí místo na ME (běh na 60 m, mladší žáci). Největší sen: získat medaili na Olympiádě dětí a mládeže. Výhoda: líp se díky tréninku soustředím na učení, atletika mě baví. Nevýhoda: tréninky a závody mi zabírají hodně času. Zvláštní dovednost: mám víc natrénováno, jsem poctivý v docházce na trénink, chodím za každého počasí.

Adam Dvořák, 7.C. Disciplína: hokej. Největší úspěch: dostal jsem se do extraligy ve své věkové kategorii. Největší sen: dostat se do NHL. Výhoda: můžu něco dokázat, cestovat, naučit se angličtinu a vydělávat hodně peněz. Nevýhoda: vysoké riziko zranění a když se to stane, máš po sezóně. Zvláštní dovednost: jsem úspěšný obránce.

redakce

Je fajn vědět, kolik talentu, úsilí a zajímavých lidí kolem sebe každý den potkáváme, že? Třeba tě tyto příběhy inspirují zkusit něco nového. Protože za každou medailí, diplomem nebo úspěchem většinou nestojí „géníus“, ale člověk, který to prostě nevzdal po prvním neúspěchu.

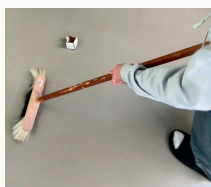
Velká síla malé přestávky

Přestávky nejsou jen pauzou mezi hodinami. Dávají našemu mozku čas odpočinout si, protáhnout se, nadechnout a načerpat novou energii. Díky nim se pak lépe soustředíme, více si pamatujeme a zvládáme školní práci s menší únavou. Přestávky jsou také časem pro kamarády, smích a krátký odpočinek od povinností. I několik minut pauzy může zlepšit náladu a zpříjemnit celý školní den.

Vyplatí se nosit si do školy knížku? Spousta našich žáků vám potvrdí, že určitě ano. Žák základní školy přečte za desetiminutovou přestávku přibližně 700–1 500 slov, tedy asi 3–6 stran knihy (pokud nečtete Deník malého poseroutky, kde je víc obrázků než textu). Průměrně tlustá kniha má kolem 25 000–40 000 slov (asi 120–200 stran). Když žák přečte během jedné desetiminutové přestávky kolem 1 000 slov, vychází to přibližně na 25–40 přestávek na přečtení celé knihy. To znamená, že při čtení o každé přestávce může mít žák knihu přečtenou klidně za dva až tři týdny školní docházky.

minivolejbal

curling

footbag freestyle

antistresbal

tenis bez rakety

svačičkábal

Hod penálem z místa,

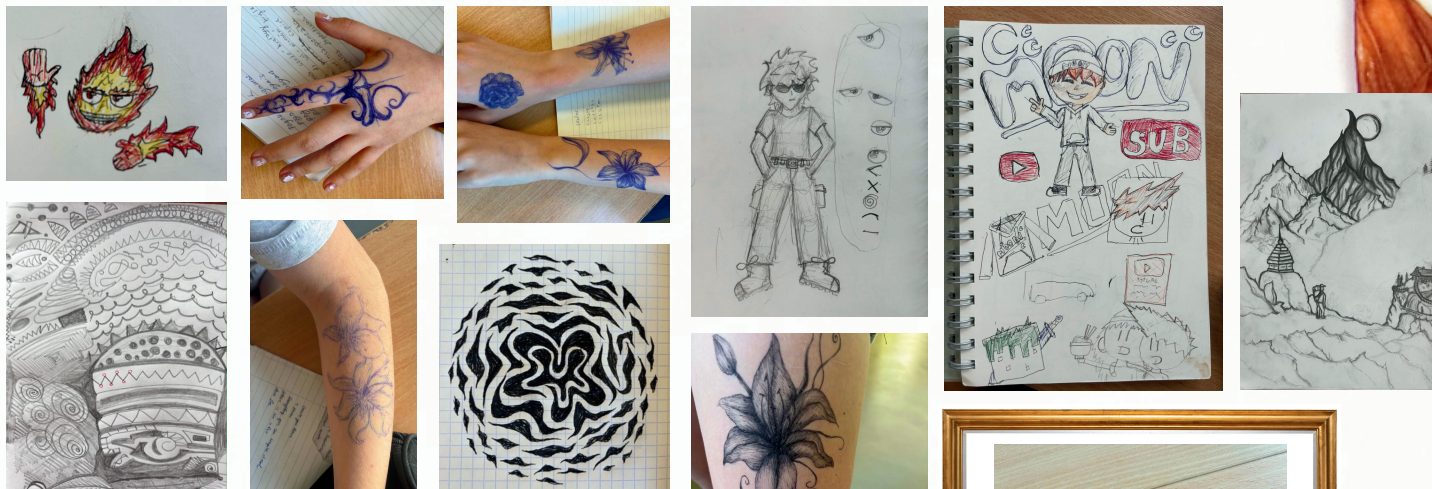

místo penálu odpadkový koš...

Návštěva mimozemských civilizací...

Na tomto místě kromě knížek a sportu pravidelně zveřejňujeme i galerii žákovských uměleckých děl. Kreslí a maluje se často a ve velkém a moc se u toho neřeší podklad. Když není po ruce plátno, je po ruce ruka. Postačí i kus papíru nebo jakýkoliv sešit původně určený na poznámky z probíraného učiva.

Ve škole často pleteme jedno přes druhé, ale jak vidíte, i když se něco úplně poplete, může z toho vzniknout pěkný výsledek.

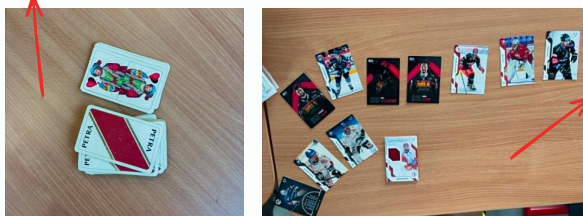
“Tenisový míček, který jsem obháčkovala”

“Tahák na hudebku, který jsem nakonec nevyužil.”

Jedna partie hry prší zabere asi 15 minut. Čili přichází v úvahu buď velká přestávka, nebo dohrávka pod lavicí. I když venku svítí sluníčko.

Hazardní hry jsou na půdě školy samozřejmě zakázané. To ale neznamená, že se během přestávek neodehrávají dramatické výměny hokejových kartiček, při kterých jde o hodně. Kdo získá chybějícího brankáře? Kdo udělá obchod století? A kdo si až doma uvědomí, že právě vyměnil legendu za dvě „obyčejné“ karty?

Knížní trh je na ZŠ Řevnice rozmanitý nejen co se žánrů týče, ale i co se týče nosičů.

Kdo je to?

Pořád je kde brát. Pořád je koho se ptát. A vás pořád baví hádat.

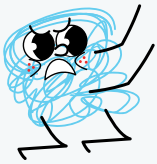
Přinášíme tři nové profily, tak neztrácejte čas – čtete, tipujete a klidně nám přihrajte návrhy na další členy pedagogického sboru se zajímavými životními příběhy. A odpovědi na otázky z minulého vydání? Terezie Mikušová a Terézia Pilmannová.

Už odmala jsem byla spíš ten typ, který dlouho neposedí na místě. Bavilo mě hýbat se, zkoušet nové věci, testovat hranice a být tam, kde se něco děje. Právě proto se sport stal přirozenou součástí mého života už v dětství a zůstal se mnou vlastně dodnes. Naučil mě vytrvalosti, spolupráci i tomu, že někdy vyhraje a jindy se z prohry prostě musíme poučit. V dětství a dospívání jsem hrála házenou a často reprezentovala školu ve vybíjené, basketbalu, florbalu i atletice. Musím se ale přiznat, že v češtině, matematice nebo nejrůznějších znalostních olympiádách jsem se na stupních vítězů příliš neobjevovala – každý jsme prostě dobří v něčem jiném. Kromě sportu ráda cestuji a poznávám nová místa. Dříve jsem cestovala hodně dobrodružně, často stopem. Nejdál jsem se takto dostala až do Portugalska. Dnes už cestuji spíš zodpovědně, ale radost z objevování světa mě rozhodně nepřešla. Jsem mámou tří dětí a všechny hrají rugby. U nás doma nebývá ticho ani nuda – pohyb je přirozenou součástí každého dne. Ve škole mi největší radost přinášejí chvíle, kdy děti překvapí samy sebe – když něco pochopí, propojí nové poznatky s tím, co už znají, a zjistí, že to vlastně dává smysl. Právě tato nepředvídatelnost a hravost dělá z každého dne něco výjimečného a připomíná mi, proč mám učení tak ráda. Věřím, že v životě ani ve škole není důležité být dokonalý, ale mít odvahu zkoušet nové věci, ptát se a nebát se chyb. **KDO JSEM?**

Narodila jsem se v Hořovicích a vyrůstala v kraji spojeném se jmény Svatopluka Čecha a Jarmily Novotné. Od malička jsem trávila prázdniny na táborech, nejdříve jako dítě a později jako vedoucí. Právě děti a příroda mě nasměrovaly k práci, která mě dnes naplňuje. Pak přišla rodina, s dětmi také tenisové cestování a práce spojená s podnikáním manžela. Když mě děti už tolik nepotřebovaly, vrátila jsem se tam, kde mi to dává největší smysl – do školy. Dnes pracuji s těmi úplně nejmenšími, kteří se teprve chystají vstoupit do „velkého školního světa“. U mě se děti neučí jen správně držet tužku, rozlišovat hlásky nebo poznávat písmena a čísla. Hlavně získávají jistotu a učí se orientovat ve školním prostředí. Někdy utírám slzy, jindy řeším, kdo komu zbořil stavbu z kostek. A občas jsem i přísná, ale jen tak akorát. A víte co? Příští rok uvidím své první „malé děti“, jak budou končit základní školu. Když zrovna nepracuji, dobijím energii hlavně pohybem – ať už na kole v Brdech, na tenisovém kurtu, v zimě na lyžích nebo běžkách, nebo na volejbalovém hřišti. A občas uteču i někam dál než jen na hřiště. **KDO JSEM?**

Narodila jsem se na severu Čech a prožila tam celý svůj dosavadní život. Když jsem nastoupila na gymnázium, největším hlavolamem pro mě byla matematika. Chvillemi to vypadalo, že si se školou vůbec nebudeme rozumět. Nakonec jsem ale objevila svůj způsob učení, nevzdala to a splnila si svůj sen – vystudovala jsem vysokou školu a stala se učitelkou. Nedávno jsem se přestěhovala nedaleko Řevnic, kde začínám novou životní kapitolu. Největší radost mi dělá moje velká rodina. Jsem maminkou pěti dětí a dokonce už i babičkou. U nás doma je pořád veselo a kromě lidí tam bydlí i pes, dvě morčata a celé slepičí království s dvaceti slepicemi. Každé ráno otevírám dveře třídy s úsměvem a nikdy nevím, jaké dobrodružství nás čeká. Umím vysvětlit násobilku, najít ztracenou pastelku, zavázat tkaničku i rozveselit smutného školáka. Nejčastěji mě potkáte s knížkou, hrnkem kávy nebo obklopenou dětmi. **KDO JSEM?**

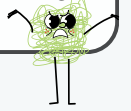
Majda Janderová, 7.D, Adéla Votavová, 8.D

CO DĚLAT, KDYŽ NA UÁS JDE UZTEK?

V minulém vydání Časopísku jsme si udělali trochu pořádek v emocích a zaměřili jsme se na vztek. Anketa napříč školou přinesla zajímavá, překvapivá a místy i šokující přiznání o tom, co kdo kdy udělal, když měl vztek. Psali jste, co jste ve vzteku zničili, případně komu se kvůli vzteku co stalo. Au. Co bylo, bylo. Rádi bychom řekli, že vztekat se je lidské. Druhá věc ale je chování, které ve vzteku projevu jeme. Abychom ho zvládali lépe, ideálně vůbec, mohou se vám hodit UKLIDŇUJÍCÍ TECHNIKY. Pokud žádné nemáte, přinášíme vám spoustu inspirace – opět díky anketě mezi žáky a učiteli naší školy. Ómmmmmmmm...

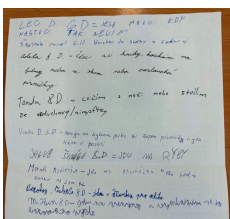
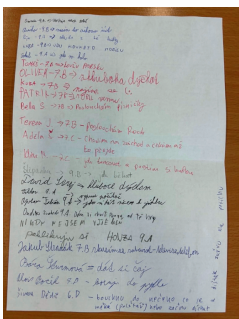
Co mě uklidňuje

- udržuji vztek v sobě (Simona, 9.A)
- musím to někomu říct (Anička, 9.B)
- počítám do 10 (Pavla, 9.B)
- jdu koukat do mobilu (Jakub, 9.B)
- jedu na kolo (Jakub, 9.A)
- koušu propisku (Tomáš, 7.B)
- zhluboka dýchám (Oliver, 7.B)
- najím se (Kuba, 7.B)
- vezmu si mobil (Patrik, 7.B)
- poslouchám písničky (Bella, 7.B)
- poslouchám rock (Tereza, 7.B)
- zavřu se na záchod a čekám až to přejde (Adéla, 7.C)
- jdu tančovat a pustím si hudbu (Klára, 7.C)
- jdu běhat (Štěpánka, 9.B)
- vypnu počítač (Viktor, 9.A)
- jdu si dát něco k jídlu (Adam, 9.A)
- dám si chvilku pauzu od té hry (Ondra, 9.A)
- nikdy nejsem vzteklý (Leo, 6.D)
- poklikuji si (Honza, 9.A)
- zkusím se zabavit televizí nebo mobilem (Jakub, 7.B)
- dám si čaj (Bára, 7.A)
- boxuju do pytle (Alois, 7.B)
- bouchnu do něčeho, co je měkké nebo zařvu, ale potichu (Šimon, D. 6.D)
- bouchnu do stěny (Štěpán, 6.D)
- čtu si knihy, koukám na filmy nebo z okna nebo poslouchám písničky (Adéla, 8.D)
- cvičím s cvičnými noži (Tonda, 8.D)
- hraju na kytaru nebo si zapnu písničky a jen ležím v posteli (Vanda, 8.D)
- jdu na ryby (Jakub, 8.D)
- jdu na procházku nebo sedím venku na zemi (Matyáš, 8.D)
- jdu s Marbem pro mlíko (Prokop, 8.D)
- jdu na trénink a vymlátím se do boxového pytle (Marek, 8.D)

Jak jsme sbírali příspěvky do ankety

Ptali jsme se i učitelů, ale je jsme nenechávali odpovědi psát, protože bychom to po nich nepřečetli. Odpovědi jsme si zapamatovali, ale už si nepamatujeme, která je koho. Tak tady je máte všechny anonymně.

- Jdu běhat.
- Něco sním (rozuměj všechno sním).
- Zpívám si.
- Dýchám a jdu se projít kolem baráku.
- Jdu se psem.
- Představím si, že křičím, a že se vidím, jak křičím, a strašně se u toho sama sobě nelíbím.
- Nakapu si na zápěstí antistresové kapičky.
- Vezmu si žvýkačku a místo nadávání žvýkám.
- Když jsem opravdu hodně zuřivá, myju okna, dokud mě zuřivost nepřejde.
- Někde jsem četl, že pomáhá dát si na čelo lžičku namraženou v mrazáku, hodlám to příště vyzkoušet.

Když na mě jde opravdu velké rozčilení a cítím, že bych se neovládla, musím odejít pryč, ven z místnosti, a když to nejde, tak uteču alespoň „jakoby“.

umělecká dokonalost v každém kousku.

Výstava, která inspiruje a potěší.

Výstava

suterén nové budovy

Ve 4. třídách jsme se v hodinách výtvarné výchovy vydali do světa abstraktní i konkrétní malby a společně jsme přemýšleli nad otázkou: Co vlastně dělá malířem malířem?

Seznámili jsme se s několika významnými umělci, kteří přistupovali k výtvarnému umění netradičním a originálním způsobem. Například Vasilij Kandinskij věřil, že hudba a malířství jsou si velmi blízké. I my jsme se proto pokusili zachytit hudbu pomocí barev, linií a tvarů v jeho duchu.

Joan Miró zase vyjadřoval své myšlenky a pocity prostřednictvím poetických symbolů a obrazů inspirovaných básněmi. Gustav Klimt miloval zlatou barvu, kterou často používal ve svých obrazech, a tak se zlato objevilo i v našich výtvarných pracích. Učarovala nás také Anna Marie Zilberman, která do svého obrazu bohyně Freyi vložila své silné emoce.

Projekt dětem ukázal, že umění může mít mnoho podob a že každý malíř vkládá do své tvorby vlastní pohled na svět, emoce i fantazii.

Mgr. Kristina Tulisová
třídní učitelka 4.C

Old school party

Umíte si představit, že i vaši učitelé a učitelky kdysi chodili na základní školy? I když se to zdá nepředstavitelné, je to tak. A my pro vás budeme postupně sbírat fotodůkazy. Nutno říct, že většina z nich bude ještě černobílá! Teď jde jen o to, jestli si ty svoje pedagogy poznáte...

Bylo to v roce 1985, třída 3.F. Děti bylo tehdy tolik, že přestala stačit kapacita nově postavené školy. Vedení proto rozhodlo, že se celý třetí ročník, celkem šest tříd, přesune na rok do budovy speciální školy na druhé straně sídliště. Místa tam bylo dost — a navíc tam měli krásnou starou tělocvičnu. Právě v ní vznikla tato fotografie. Poznáš, kdo z našich učitelů je na ní?

Fotografie vznikla mezi dvěma důležitými událostmi - pádem mrakodrapů v New Yorku a stoletými povodněmi v roce 2002. Prožívala jsem zrovna svoje rebelské období a těšila se na přechod na druhý stupeň základní školy. Čekala mě třída s rozšířenou výukou výtvarné výchovy, kam si mě díky talentu vybrala paní učitelka výtvarné výchovy,

Tato fotografie je ze 6. třídy na sportovní základní škole v Rožnově pod Radhoštěm. Byla to škola zaměřená na skoky na lyžích, běžecké a sjezdové lyžování a biatlon. Někteří z (tehdejších) dětí na snímku dnes trénují děti ve sjezdovém lyžování a v jízdě na snowboardu. Poznáš, kdo z našich učitelů je na fotografii?

KVÍZ O ŠIKANĚ

Šikana není jakési drama, které se děje „někde jinde“. Často začíná nenápadně – poznámkou, ignorováním nebo vtipem, který už není úplně vtipný. V našem kvízu si můžete vyzkoušet, jak dobře rozumíte tomu, co šikana je, jak vzniká a jak ji poznat včas. A nebojte, nebude to test strašení, ale spíš malé zamyšlení s lehkou dávkou nadsázky.

1 Z kterého jazyka se do češtiny dostalo slovo „šikana“?

- A) Z japonštiny
- B) Z francouzštiny
- C) Z maďarštiny

2 Francouzské slovo chicane [šikán] původně znamenalo

- A) Tradiční francouzskou dětskou hru
- B) Přezdívku francouzského buldočka
- C) Úmyslné ztěžování života druhému člověku

3 Jak dlouho může trvat, než se člověk vyrovná s následky šikany?

- A) Než bys řekl „šik“
- B) Často celý život
- C) Do příští velké přestávky (pokud se mu to jenom zdálo)

4 Jak obvykle začíná šikana?

- A) Nenápadnými posměšky, ignorováním nebo drobným ubližováním
- B) Do třídy přijde nový žák Tyran Nosaurus Rex
- C) Písmenem „š“

5 Kde je hranice mezi škádlením a šikanou?

- A) Daleko za hranicí všedních dnů.
- B) Tam, kde „vtip“ přestane být pro druhého vtipem a začne ho zraňovat.
- C) Na severoseverozápadě, 30 km od ZŠ Řevnice.

6 Z čeho se obvykle skládá šikana?

- A) Z dvou dílů sarkasmu, jednoho dílu nudy, tří dílů lhostejnosti a 5 dílů zloby
- B) Z opakovaného ubližování, posmívání, vyčleňování a zneužívání moci
- C) Z krepového papíru

7 Jaké jsou tři nejčastější druhy šikany?

- A) Fyzická, psychická (verbální) a kyberšikana
- B) Šikana v pondělí, šikana v úterý a víkendová šikana
- C) Šikana obecná, šikana polní a šikana svízel

8 Co dělat, když se dozvíš, že je někdo šikanovaný?

- A) Pronajmeš si billboard za vesnicí
- B) Děláš „já nic, já muzikant“
- C) Obrátíš se na dospělého, kterému důvěřuješ

Správně odpovědi:
A,C,B,A,B,B,A,C

POEZIE Z LAVICE

Možná si pamatujete, že jsme už jednou v Časopísku otiskli poezii nalezenou v lavici. Teď se objevila další báseň, opět anonymní. Pokud se autor či autorka pozná a bude chtít vystoupit z anonymity, rádi jeho či její jméno zveřejníme v příštím vydání.

Zdá se nám ale, že básni možná chybí její začátek. Co si myslíte vy? A jak by podle vás mohl vypadat? Své návrhy nám můžete poslat – třeba společně pomůžeme ztracené básni najít její první verše.

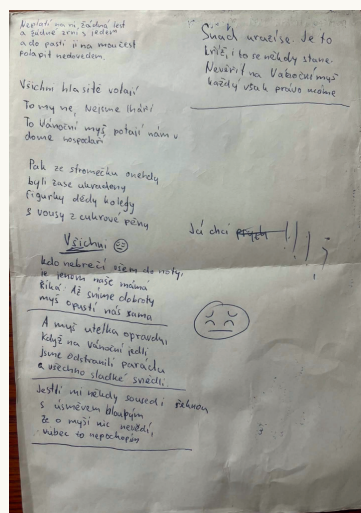
...místo názvu a místo začátku

Neplatí na ni žádná lest,
a žádné zrní s jedem
a do pasti ji na mou čest
polapit nedovedem.

Všichni hlasitě volají
to my ne, nejsme lháři,
to vánoční myš potají
nám v domě hospodaří.

Pak ze stromečku onehdy
byly zas ukradeny
figurky dědy Koledy
s vousy z cukrové pěny.

Kdo nebrečí všem do noty,
je jenom naše máma,
říká: "až sníme dobroty,
myš opustí nás sama."

A myš utekla opravdu,
když na vánoční jedli,
jsme odstranili parádu
a všechno sladké snědli.

Jesli mi někdy susedi řeknou,
s úsměvem hloupým,
že o myši nic nevědí,
vůbec to nepochopím.

Snad urazí se,
je to kříž,
i to se někdy stane,
nevěřit na vánoční myš,
každý však právo máme.

FUN WAYS TO LEARN ENGLISH

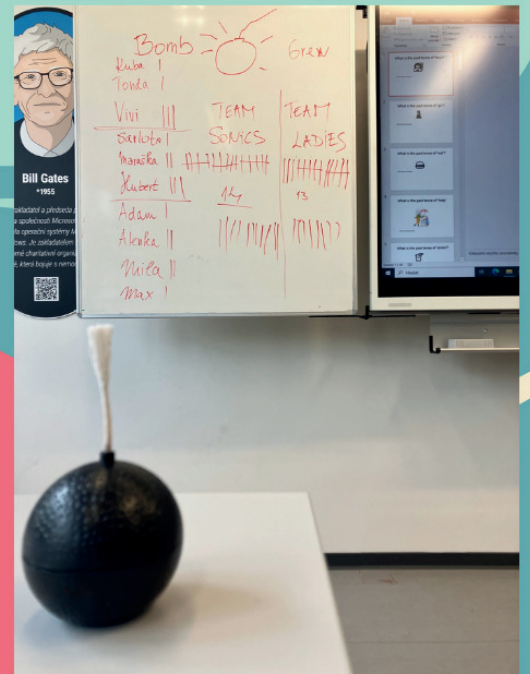
During our English seminar classes, we discovered that learning a foreign language can be fun by playing games, solving puzzles, and competing with our classmates while practising English.

Ring the Bell, they are playing two students representing different teams competed to answer Past Simple questions, such as "What is the past tense of teach?", and the first student to ring the bell and give the correct answer scored a point for their team.

Our first activity was **The Bomb Game**, a fast-paced challenge where students passed around a toy bomb and answered general knowledge questions in English before it "exploded", making speaking practice both exciting and fun.

Our final challenge was **Quest Cracking**, where we had to decipher brain teasers hidden inside a bottle of water and work together to find the solution.

Word Search

WELLNESS

“Osmisměrky mám ráda,
ale jen některé. Pokud
nejdou rozluštit, letí
oknem nebo kotlem.”

Helena, 6.D

Fitness
Nutrition
Hydration

Exercise
Sleep
Balance

Meditation
Breathing
Health

K	E	X	E	R	C	I	S	E	I	A	G
F	B	R	E	A	T	H	I	N	G	B	B
I	M	S	G	A	J	L	S	K	A	B	A
T	E	G	K	D	C	M	W	A	H	I	L
N	U	T	R	I	T	I	O	N	A	I	A
E	T	U	M	D	H	E	A	L	T	H	N
S	L	E	E	P	R	J	F	S	M	S	C
S	K	F	S	U	L	S	G	U	J	L	E
I	M	E	D	I	T	A	T	I	O	N	M
S	N	S	J	E	R	I	B	S	U	O	B
V	H	Y	D	R	A	T	I	O	N	N	E

TIRÁŽ:

Školní Časopisek – čtení nejen na přestávku.

Vydavatel: ZŠ Řevnice, vydání 3/2026.

Šéfredaktor: Mgr. Xénia Paličková Křížová, redakční tým: kolektiv
redakčního kroužku ZŠ Řevnice. Spolupracovníci: žáci a zaměstnanci ZŠ

Řevnice. Kontakt: palickova@zsrevnice.cz

Ilustrace na titulní stránce vydání 3/26 - Pírko.

Ilustrace na titulní stránce vydání 2/26 - dvojice autorek Hertlová/Nováková.